

ပင့်သင်္ကန်းခါး
ဟိန်းဆက်သွင်

" ပင့်သက်ခါးခါး "

(နိဒါန်း)။ ။

Sedona Hotel (Ballroom) သည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ခြင်း ကြီးစိုးနေသည် ဟု ကျွန်တော်ထင်၏။

တစ်ခါတစ်ရံ၌ စိတ်အထင်ဟူသည် လက်တွေ့ အခြေအနေကို ကောင်းစွာ ဆန့်ကျင်ထားနိုင်ကြောင်း ယခုအခါမှ ကျွန်တော် နားလည် လက်ခံနိုင်ပါတော့သည် ။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် ခန်းမတစ်ခုလုံး၌ လက်ခုပိသံများ ၊ တေးသီချင်းသံများ ၊ ရယ်မော စကားပြောသံများ ဖြင့် သက်ဝင်လှုပ်ရှား ရှင်သန်ကာ ဆူညံနေသောကြောင့်ပင်တည်း။

"သူတို့ လာကြပြီ" ဟု နံဘေးတွင် ထိုင်နေသော အယ်ဒီတာတစ်ဦးဖြစ်သူ ကိုမင်းညိုက တီးတိုး လှမ်းပြော၏။ ကိုမင်းညို စကားကြောင့် ကျွန်တော့်စိတ်အစဉ်သည် လက်ရှိအခြေအနေသို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိလာပြန်သည် ။

ခန်းမအတွင်းမှ အသံများက နားထဲ တိုးဝင်လာကြသည် ။ ကိုမင်းညိုက ထရပ်လိုက်သည် ။ (Ballroom)အဝင် တံခါးဝမှာ ဓာတ်ပုံဆရာများ ၊ သတင်းထောက်များ ၊ ရုပ်သံများမှ တာဝန်ရှိသူများ စုပြုံသွားသည် ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည် ။ ဆို့နှင့်ပြည့်သိပ်လာသော ဝေဒနာများအား ပြန်လည် မျိုချလိုက်ရင်း စားပွဲပေါ်တင်ထားသည့် ကင်မရာကို

လှမ်းယူကာ ထရပ်သည်။ ။

ခန်းမအတွင်းသို့ ပြုံးကြည်ရွှင်ပျော်စွာ ရွှေလက်တွဲလျှောက်လှမ်းလာနေကြသော မင်္ဂလာမောင်နှံအား မီဒီယာများ၊ ဓာတ်ပုံဆရာများက မလွတ်တမ်း မှတ်တမ်း ယူနေကြသည်။ ။ ကင်မရာ ခလုတ်ကိုဖွင့်ပြီး ဓာတ်ပုံ ဆရာများ အကြား ကျွန်တော် တိုးဝှေ့ နေရာယူလိုက်သည်။ ။

"ဖျတ်"

"ဖျတ်"

"ဖလပ်"

လျှောက်လှမ်းအတိုင်း ဣန္ဒြေရရ လျှောက်ဝင်လာကြသော မင်္ဂလာမောင်နှံ၏ ရှေ့မှ ဆီး၍ မလွတ်တမ်း မှတ်တမ်း ယူနေကြရသည့် လူအုပ်အတွင်းမှ ကျွန်တော့်အား သတို့ သမီး မြင်ချင်မှ မြင်ပေလိမ့်မည်။ မြင်ချင်လည်း မြင်ပေလိမ့်မည်။ သို့တိုင် မမြင်ပါစေနှင့်ဟု အသံတိတ် ဆုတောင်းမိရင်း ဓာတ်ပုံဆရာ တစ်ဦး နောက်မှာ ကွယ်လိုက် မိသေးသည်။ ။ တစ်မိနစ်ခန့်အကြာမှာ ဓာတ်ပုံဆရာများ ဘေးသို့ ရှဲသွားကြသည်။ ။ သတို့သားနှင့် သတို့ သမီးသည် မင်္ဂလာစင်မြင့်ထက်သို့ ဆက်လက် လျှောက်လှမ်းသွားကြပေတော့မည်။

အသိမဲ့စွာ ရပ်နေမိရာမှ သတိဝင်လာသဖြင့် ခြေလှမ်းကို နောက်သို့ ဆုတ်ခွာ လိုက်စဉ်မှာ မင်္ဂလာမောင်နှံသည် ကျွန်တော့်နံဘေးမှ ဖြတ်သန်း လျှောက်လှမ်းနေပြီ ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်သည်။ ။ ရင်တစ်ခုလုံး တုန်ရီ လှိုက်မောနေကြောင်း ဘာသာသိနေသည့်တိုင် ဟန်အမူမပြု က်အောင် ထိန်းချုပ် နေလိုက်သည်။ ။

မင်္ဂလာမောင်နှံသည် ကျွန်တော့်ရှေ့မှ ဖြည်းညင်းစွာ ဖြတ်လျှောက်

သည် ။ ရှေ့တည့်တည့်သို့ မျက်နှာမူထားသော သတို့ သမီး၏ မျက်နှာ
ဝန်းလေးသည် ကျွန်တော်ရှိရာသို့ စက္ကန့်အနည်းငယ်မျှ မသိမသာ
စောင်းကြည့်လိုက်ကြောင်း ခံစားလိုက်ရသည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကျွန်
တော်သည် ကင်မရာအား မျက်နှာရှေ့ ကွယ်လိုက်ကာ တဖျတ်ဖျတ်ဖြင့်
ဓာတ်ပုံရိုက်နေလိုက်မိသည် ။ သတိဝင်လာသော အခါတွင် မူ မင်္ဂလာစုံ
တွဲသည် ကျွန်တော်နှင့် အတန်ပင် လှမ်းသွားပြီ ဖြစ်၏။ စိတ်နှလုံးကို တ
ည်ငြိမ်အောင် ထိန်းကာ ခန်းမထောင့်ဘက်ရှိ မီဒီယာစားပွဲဝိုင်းသို့ ပြန်
လည် လျှောက်လှမ်းလာခဲ့၏။ နေရာမှာ ဝင်ထိုင်ချလိုက်ရင်း ကျွန်တော်
သည် ပင့်သက်မော တစ်ချက်ကို ရှည်လျားစွာ ချလိုက်မိပါတော့သည် ။

(၁)။ ။

ရွှေအိမ်စိုးစံ ဟု အမည်ရသော သရုပ်ဆောင် မင်းသမီးတစ်ယောက်
အဖြစ် မထင်ရှား မကျော်ကြားမီ ဟိုးအရင်ကာလ၊ တက်သစ်စ မော်ဒယ်
လ်လေး တစ်ယောက်အဖြစ် စာစောင်များ ၊ ဂျာနယ် မဂ္ဂဇင်းများ ၌ တွေ့
စဦးကပင် သူ့ကို ကျွန်တော်စွဲလမ်းခဲ့သည် ။

တိတိကျကျဆိုရလျှင် လွန်ခဲ့သော (၇)နှစ်ခန့်အချိန်၊ ကျွန်တော် တ
က္ကသိုလ် ကျောင်းသားဘဝမှာ မဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်၏ ကဏ္ဍတစ်ခု၌ လှပနု
ယ်လွန်းသော မော်ဒယ်လ် မိန်းမချောလေး၏ အလှကို မြင်ခဲ့ရဖူးသည့်
အခါမှ စပြီး ရွှေအိမ်စိုးစံကို ကျွန်တော် စွဲလမ်း
ရှူးသွပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဦးစွာဝန်ခံရပေမည်။

ကျွန်တော့် အခန်းကျဉ်းလေး၏ နံရံများ ထက်တွင် ထိုစဉ်ကတည်း
က မင်းသမီး၏ ကိုယ်ပွား ဓာတ်ပုံများ စွာ နေရာယူခဲ့သလို ကျွန်တော့် နှ

လုံးသား မျက်နှာပြင်ထက်မှာ လည်း မင်းသမီးအား စွဲလမ်းမိသော
ချစ်ခြင်းများ သည် တည်မြဲစွာ နေရယူခဲ့ပါသည်။ ။ စွဲလမ်းခြင်း တရားဟူ
သည် ဒုက္ခကို လက်ယပ် ခေါ်ငင်နေတတ်သော အရာ ဖြစ်မည်ဆိုပါက
ကျွန်တော်သည် မင်းသမီးကို ချစ်သော စိတ်တစ်ခုတည်းဖြင့်
ထိုဒုက္ခများအား ကြိုဆိုခဲ့မိသည် မှာ သေချာ၏။ သည့်ထက်ပို၍ သေချာ
စွာ ပြောလိုသည် ။ မင်းသမီးကို ကျွန်တော်ချစ်သည် ။ ထပ်၍ ပြောလိုပါ
သည် ။ ရွှေအိမ်စိုးစံကို ကျွန်တော်ချစ်သည် ။
